

Matematik Dünyası'ndan

md@math.bilgi.edu.tr

Galiba gerçek mutluluk umutta ve hayalgücünde. “Galiba” filan değil, kesinlikle öyle. İnsan umduğu ve hayal edebildiği kadar mutlu oluyor. Ne dün ne bugün, varsa yoksa yarın!

Yıllar önce bir arkadaşımın bir tepeden Ege'nin bir koyuna bakıyorduk. Türku-
vazla camgöbeği arasında değişen bir deniz. Üç bir yanından dimdik kayalarla çevril-
miş küçük bir kumsal. Güneş diğer taraftan batmak üzere. Hava ne sıcak ne soğuk,
yerçekimi var mı yok mu belli değil. Sükûnet, dinginlik, huzur... O an gökyüzünden
tozpembe melekler süzülse şaşırılmazdık, öylesine büyüdü bir andı. İkimizin de aklından
aynı şey geçti: Manzaranın içinde olmak. Birbirimize gözücuyla şöyle bir bakmamız
yetti. Bayırdan indik. Kumsalda biraz dolandıktan sonra arkadaşım,

- Yukardan burası daha güzeldi! dedi.

Benim de aklımdan geçmişti ama söylemeye cesaret edememiştim.

- Evet, dedim ve geldiğimiz yere çıktık.

Hayal her zaman gerçek'ten daha güzel oluyor. Orada olmayıp orada olmayı
hayal etmek daha hoş.

Yıllardır dostum Sevan Nişanyan'la matematik enstitüsü hayalleri kurardık.
Hemen hemen her buluşmamızda gecenin geç saatlerine kadar enstitü planları çizer
dururduk. Hindiçin'den Roma'ya kadar her türlü okul modelini gerçekleştirmişiz-
dir. Birkaç saat kendimizden geçer, enstitüyü tüm ayrıntılarıyla ortaya çıkarırdık.
Daha doğrusu o çizer ve anlatır, ben seyredirdim. Ama onsuz da planlar yaptığım,
hayallere kapıldığım oldu. Bittiğinde hayranlıkla enstitümüzü seyrederdik.

- Hadi bir enstitü daha kuralım...

- Hadi...

Gençlik demek büyük ölçüde umut ve hayal demektir. Çünkü az yaşamışlık
gençliğin bir tanımı olduğuna göre, yaşayacak çok yılı, yani geleceği olmak da genç-
liğin eşdeğer bir tanımı olmalı. Gelecek umut, umut ise hayal demektir.

Yaş ilerleyince, gençlik-gelecek-umut-hayal silsilesini tersine çevirip hayal kura-
rak gençliği yakalamaya çalışmaktan başka çare kalmıyor.

Sevan Nişanyan'la yıllardır hayalini kurduğumuz matematik enstitüsü nihayet
Matematik Köyü olarak bir dağbaşıda gerçekleşiyor. Oradayım şimdi. Geceyarısı-
na geliyordu yazıya oturduğumda, şimdi geçiyor. Gönüllüler ve işçiler kahkahalı bir
sohbete dalmışlar, günün yorgunluğunu çıkarıyorlar. Onlarla biraz sululuk yaptık-
tan sonra çadırıma dönmek üzere yola koyuldum. El fenerimi söndürdüm bir ara.
Karanlığın daha zifirisini görmemiştim. Gökyüzüne baktım bir yıldız görebilecek
miyim diye. Hüüü... Meğer şamata almış başını yürümüş ayyukta. Geleceği düşün-
düm karanlıkta yürürken, burada matematik öğrenecek gençleri, teoremler kanıtla-
yacak, kavramlar keşfedecek matematikçileri hayal ettim. Onlar da bu kapkara yol-
da yürüyecekler bir geceyarısı, problemlerine dalmış; bir ara baş-
larını kaldırıp şaşıracaklar...

Muhteşem bir yer olacak. Gerçeği hayalinden güzel olacak.

alınması